



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 449/2020
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из с. ..., Општина ..., коју заступа пуномоћник Димитар Иванов адвокат из ..., против туженог „Хеба“ а.д. Бујановац, кога заступа пуномоћник Драган Антић адвокат из ..., ради уплате премија осигурања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3035/15 од 15.12.2015. године, у седници већа одржаној 11.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3035/15 од 15.12.2015. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3035/15 од 15.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 127/14 од 11.08.2015. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да у корист тужиле уплати доприносе за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“ друштва за управљање добровољним пензијским фондом а.д. Београд у износу од 108.000,00 динара, за период од 09.12.2005. године до 24.02.2009. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 81.360,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.08.2015. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3035/15 од 15.12.2015. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П1 127/14 од 11.08.2015. године.

Против другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/2018-у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе. Побијаном пресудом није одступљено од сада важеће судске праксе и правног става Врховног касационог суда усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 07.06.2019. године, који гласи: „Запослени имају непосредно право да захтевају од послодавца да уплати доспеле премије за добровољно пензијско осигурање. Уплата ће се извршити по основу уговора који је закључио са осигуравачем и по основу појединачног колективног колективног уговора.“

Са изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку није дозвољено одлучивање о ревизији туженог која је изјављена као посебна ревизија.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у предметном спору поднета је 20.02.2013. године. Вредност предмета спора пресуде која се побија ревизијом туженог је износ од 108.000,00 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у овом спору из радног односа, који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, вредност побијаног дела не прелази ревизијски цензус, то изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**